

ՀԻՒՆ ՅՈՒՂԵՐ

ՆԱՄԱԿԱԱՆԻ Կ ՊՈԼՍՈՅ Տ. ԶՈՒԵՆ ՊԱՏՐԻՈՐՓԻ

ՊԱՏՐԻԱՐԿԱՐԱՆ ՀԱՅՈՑ

Համար ...

Կոստանդնուպոլիս, Օգոստ 25 / 7 Սեպտ., 1985

Գերաշնորհ

Տ. ՀԱՌԻԴ Եպօ. Դուռքան
Առաջնորդ Պուլկարահայոց

ի Ֆիլիպպէ

Գեր. Եղբայր,

Օգոստոս 2 թուականաւ նամակս անշուշտ ստացած էք, եթէ այդ մասին գրած էք ինձի, չեմ ստացած, սրովհետև արտասահմանէն եկած միայն թուրքերէն նամակները կը յանձնուուի այժմ մեզի: Անկէ ի վեր ո'չ մի միխթարական և ապահովիչ լուր ունիմ տալիք, բնդակառակն, եկած լուրերը լիովին կը հաստատեն նախորդ նամակիս պարունակութիւնը:

Հալէպէն զստակելի ազրիւրէ կը գրուի Յուլիս 19 թուականաւ. գ. . . Տիգրանակերտ գացողներէն լուր չկայ դժոխք գացողներու պէս: (Զօնրապի և Վարդգէսի կ'ակնարկուի, որոնց մեռած կամ սպաննուած ըլլալը կը հաստատուի կառավարական և իթթիւատական ազրիւրէ): Այսնթապի և Քիլիսի գաղթն ալ ազդարարուեցաւ և այս գիշեր 51 ընտանիք Այսնթապէն հասանու Այս կրկին քաղաքաց հայ բնակչութիւնը Դամասկոսի Հաւրան գաւառը կը տեղափախուի (այս գաւառին բնակչութիւնը կիսավայրենի Արաբներէ և Տիրողիներէ (Druze)՝ կը բաղկանայ):

Ուրֆայէն ալ, թերեւս Տիգրանակերտցի, ութ հարիւր հոգի հասնելու վրայ են, Քղիւն, Խորբերդէն ևն. բերուածները Բաս-իւլ-Այնէն ուղղակի Տէր-Զօր կը զըրսկը կը ին, հիւանդութիւնը համաճարակ է, երկիցս գեղ և նպաստ զրկուեցաւ (այս մասին գրած է եղեր նախորդ նամակով մը որ մեզ չէ հասած), սակայն կաթիլ մը սպակինէն, 20,000էն աւելի են այդ գաւառի գաղթականք, Հալէպի մէջ համախռնուած են աւելի քան 15,000 և որ ըստ օրի հեղեղի պէս կը հասնին:

Անօթութիւնը հիւանդութեան չափ կոտարած կ'ընէ, բայինար Հալէպի մէջ գրեթէ կանոնաւարապէս կը տրուի (կառավարութեան կողմէ միակ չնչին նպաստը ամբողջ գաղթականութեան), բայց գուրսերը հաց կ'աղաղակեն, կամ' Քրիստոսի հրատ շտգործ զօրութիւնը և կամ թագաւորական գանձ պէտք է որ կէս միլիսն կիլիկենցիք, թերեւս նոյնչափ կամ աւելի՝ արելեան գաւառներէն գալիքները կարողանան կերակրուի Սիւրիոյ անապատներուն մէջ,

Քողանք Ամերիկայի և Եւրոպայի մարդուէրները, ի՞նչ կ'ընեն ծարաբնակ (Յարական Ռուսիոյ է ակնարկութիւնը — Ծ. Խ.), եգիպտարնակ և Ամերիկաբնակ Հայերքի ժամանակ է որ գաղթականաց հոսանքին պէս նպաստի հոսանքներ կազմըւախն: Աշխարհ տեսած չէ և չպիտի տեսնայ այսքան արհաւիրք, այսքան թշուառութիւն և կարօտութիւն: Երուսաղէմի աւերը (կ'ակնարկուի 70 թուականին, Տիրոսի կողմէ Սուրբ Քաղաքին աւերման — Ծ. Խ.) բաղդաւորութիւն է Հայութեան աւերանց բաղդատամբր, կոտարած ու թագարութիւնք, երկայնամասնութիւնը անհամար առեւնդութիւնք, գեղատես կանանց, հարսներու և կոյսերու վաճառում, մինչեանգամ երեք մէնիտիէլ, չի համրուիք և չի բացարաւիր:

... Ո՞ւր են խաչի ընկերութիւնները, խաչին զոհուող ցեղի մը եթէ ձեռք չերկնցնեն, ինչօք խաչին անունը կ'արտաւորեն, վիրաւո՞ր կը փնտան: Նիւթապէս, բարյապէս, կրօնապէս և մատարապէս վիրաւոր է հայ ժողովուրդը. Դրամ հասուցէք ... Անշուշտ բնութիւնը, քարերն ու ապառաժները կու լան, որտերը

թող լան, ըլլան օտար, ըլլան ընտանի, ինչ պիտի ըլլան Աստուծոյ տաճարները, ինչ պիտի ըլլան վանքերն ու մինաստանները, ինչ պիտի ըլլան եկեղեցապատկան կալուածները ևն. ևն. . . խորհուրդ տուէք, մինակ եմ, խելք չմնաց գլուխ, արտասուք չմնաց աշքերուս մէջ, զգացում չմնաց սրտիս մէջ, Զորս կողմ, գիշեր և ցերեկ մերկութիւն, անօթութենէ նուազում, լաց ու վայնառուն . . .

. . . Երէկ վալերէն անեղեկացանք որ Կիրիկիոյ ոչ մէկ քաղաքի և գիւղի մէջ ժահամերձ Հայ մը անգամ չպիտի ձգուի. ինչ անսահման պատիք, Աստան, Տարսոն, Մերսին ալ պիտի պարզուին և արդէն Տարսոնէն 40 տունի չափ հասան Օռմանիք: . . . Քիլիսիցիներէն բաւական ընտանիք իսլամութիւնը ընդունելու առաջարկ ըրած են տեղական կառուվարութեան:

Խեկ Յուլիս 28 թուով կը գրուի նոյն ազբիրէ: . . . Ամբողջ ազգը բնաշընջուելու վրայ է, որրանոց չմնաց, Տէօրթեօլի որբանոցը կառավարական պէտքերուն յատկացուած է ու որբերը քրուած, Համբէնինը վաղուց փակուած է, Հասան Պէկիրինը՝ մասսմբ: Առայժմ կայ Մարտիին՝ 100 երկսու որբերով, բայց այն ալ պիտի փակուի, քանի որ Մարտաչի հոյերն ալ պիտի ցրուին և արդէն ազգարարուած է: ։ Այնթապի և Քիլիսի գաղթումը սկսած է, Այնթապէն ելած տուաշին երկու կարաւանները բոլորովին կողոպատուած էին, մանաւանդ երկրորդը, որ յարձակման ենթարկուած էր, մէկ սպաննուուած և տաօններկու վիրաւու ունէր. տեղական կառավարութեան դիմումներ եղան, պէտք եղած կարգադրութեանց չնորհիւ երրորդ կարաւանը թիւն հանգիստ և ապանով հասած էր Հալէպ, սակայն սակայն այսուհետու գալիքիներն ալ, ըլլան Աստանայէն, Տարսոնէն և Մերսինէն, Հալէպ չպիտի հանուրին: Հալէպի մէջ համախմբուած գաղթականաց սէվքիսին ալ շատ խստութեամբ սկսան կատարուուիլ: Կ'ըսուի որ խիստ հրամաններ արուած են որ տասնենինգ օրէն Հալէպի մէջ գաղթական չմնայ: Խօքէնտէրուն և Պէյլան հանուեցան . . . ։ Եթէ միայն կիլիկիցուց գաղթումն ըլլար, 400,000 էն աւելի պիտի ըլլարին թշուառութեան մատնուած Հայերու թիւր, բայց արեկելեան նահանգներու հազարաւոր այրիներէ և երկնելու մանկը ըստիներէ զատ Թոմարզայէն 200 էն աւելի այր մարդիկ, նողասի Պէչվիրէն գիւղէն քահանայով 52 հոգի, ետքէն ալ գալիքներ կան, եկան Հալէպ. ճանապարհին ամէնքն ակնիք կողոպատուած են, եետեարար ամէնքն ալ անօթի են, և կառուվարութիւնը այս կարգի տարագրելոց, իրեւ վասակար անձանց, բային չի տար, տեղական ազգային յանձնամազովը օրական 5-6 (մէկ խանթար 120 օխա) հաց կը բաշխէ, բայց ընդհան նուր անօթութիւնը չի կրնաք փոքր ի շատէ մեղմացնելու ինչպէս նախորդներով, նոյնպէս ներկայիւս կը կրնեմ, աղէտին առողջքն առնել անկարելի է: Դիմում, աղաջանք, լաց ու ողը ոչ միայն անզօր են, նաև ծովը ու ծանակ ու ծիծաղ կը պատճառեն. միայն աշխատելու ենք ողջ մահցողները ապրեցնելու: Հազարաւոր մերկեց ու բոպիկներ կան, ներսերէն եկած այրիներու սանմանները անգամ կողոպատուած եին, ամէնքն ալ մաշուած, վիրաւորուած և ուռած սաքերով հասան, գեղ ու դարչ ման տարուեցաւ, համաձարակ հիւանդութիւն ալ կայ Բառ-իւլ-Անէն Տէր-Զօր փոխադրուողներու մէջ: Օրական մահերու թիւր քանին աւելի է, Անսահման գումարը ներու պէտք կայ հացի, զգեստի, դեղի, թիշկի և այցելու հովիներու: Եթէ պատեատի գումարներ կան, ինչ անունով ալ ըլլան, պէտք է այս նպատակին բատկաց ըընել: . . . Ուրֆայի համար ալ արիւնու լուրեր սկսան հանիլի: առաջին անդամ 42 երեւելիներ, որոց մէջ պատուելիներ և քարոզիչներ նաև առաջնորդը նահատաց կած են և . . . անէկ վերջը 17 հոգիի համայ ալ յսուեցած Տիարակէքիրի սպանդանոցը նկատ ծառաւիրէ: Հետեւ մասնակի անդամներուն, ազօթքները սպառացան, ԱԾԸ աերց հայեցան, Հրթուհեները երիթացան, և լոռջ, հասկցող հայ ոչ յերկրի: և ոչ ներկինու: Գրամ հասուցէք, “Տէր-Զօրի ասանապի հազարաւոր հայերը անօթութեան և հիւանդութենէ կը չարգուին . . . Յ. Գ. Այս ըսպէիս սուցք տեղեկաթիւն ունին

թէ Մարտէն 15-45 տարեկան բոլոր այրերը Այնթապ զրկած են դէպի Տէր-Զօր փոխադրելու համար։ Կը վախցուի որ առողջ կեանքը վասնգի ենթարկուի։ Երեկ երեկոյ ալ Սըգաղի և Կարնոյշ շրջակայթը գանուող գիրգերէն 2000ի չափ այրի կիներ և արր տղաքներ հասան հոս։ Տղայոց տարիթը 11ը չ'անցնիր, ճանապահին տղեանգուած աղջիկներ ու աղաքներ ալ կան։ առողջ ապրելուն հնարաւորութիւն և յայս չկայ, անհրաժեշտ գործանի կը կարօսին։ Ասոնք ամէնքն ալ դէպի Արարիու անապատները պիտի զրկուին։

Սամսոնցի ճամբրորդ մը հետեւալը պատմեց մեզի անձամբ։ «Բնիկ Սամսոնցի եմ և Զարշամպա զինուորական ծառայութիւնս կը կատարէի։ Ինո՞ւ լսեցինք թէ ամենուրեք Հայերը տեղահան կ'ըլլային և ճամբրուն վրայ զոհ կ'երթային չէթէներուն յարձակմանց և աղջիկներն ու կիները կ'առևանգուէին և կը լլկուէին։ Զարշամպացիք առասափառ որոշեցին իսլամանալ առժամարար։ Կառավարութիւնը նախ ընկունեց և պաշտօնական գործողութիւնք կատարուեցան, բայց յետոյ ամէնքն ալ տղահան ըլլայլով դէպի Մուսուլ Քշուեցան Յուլիսի սկիզբը։ Ես Սամսոն փախոյ ընտանիքին քով։ Հզո՞ւ հրամայուեցան Հայոց վատրումը։ Տեղացի երկելիներէն 120 ընտանիքին չափ իսլամութեան դիմեց, սակայն չընդունուեցաւ։ Առաջնորդ Համզապազ Վրդ։ իսլամացումի այս միտումը տեսնելով յայտարարեց։ «Ով որ քրիստոնեայ մալ կ'ուզէ Թող ինձի հանեին, և առաջին առիթով, ինքը, 2 քահանայ և 400 տուն մեկնեցան դէպի Մուսուլ։ Վերջին խումբը Յին մեկնեցաւ, որուն մէջ կը դաշնուէի ևս ալ Ճամբրուն թշուառութիւնն ու տառապանքը աննկարագրելի են։ առաջին օրերուն իսկ ծերեր և գէրեր ճամբրուն վրայ մնացին։ Ժայրեր իրենց մանկիկները լքեցին։ Ռատիկան անդամական պատճառ եղաւ։ Ութ օրէն հասանք Ամասիս, ուր ոչ մէկ հայու հանդիպեցանք։ Քանի մը իսլամացած հայ ընտանիքներ թէն ժամանակ մը մնացած են, սակայն յետոյ, պատահած անուիլի հրդեհին պատճառ նկատուելով, անոնք ալ վատրուած են, մողղովուրդին 100ին 30ը արդէն իմացած էր երր հասանք եւդոկիա։ Ինո՞ւ ոչ մէկ հայ մնացած էր, ոչ ալ Սերաստիա իսլամի անցադիր մը ձեռք ձգելով, Սերաստիայն ճամբրորդեցի դէպ Գօլիս զին։ սպայի մը և Երզնկայի կողմերէն եկած Գատրի մը հետ, Գատրը հետեւալը պատմեց։ Երզնկայի կողմերը Հայոց գէմ գործուած տրարքները ոչ Գուրանը կ'ընդունի և ոչ ալ Եկրիսթը։ Երզնկայի կառավարիչը՝ Մէմտուհ Պէյ, Հայերը կողոպտելով 50,000 լիրայի տէր եղաւ և հիմա ալ ի վարձ իր գործած վայրագութեանց կուսակալ կարգուեցան Քասիթմանիւն։ Սրբ մորմուումսի կը պատճէր թէ բ'նչպէս Երզնկայի և շրջականերուն 30,000է աւելի Հայերը բնաջինծ եղան։ Գաղութէն կէս ժամ հեռու։ Նոյնիսկ կիներ և մանուկներ ազջ սզջ թաղուեցան։ Եփրատ գետը հարիւրակը կիներ և այրեր նետուեցան։ Հազարաւոր այր մարդիկ սպաննուեցան, կիներ և աղջիկներ առեանգուեցան և բռնարարուեցան, իսկ մանուկներ թուրքերուն բաժնուեցան։ Երկինքի վրէժխնդրութիւնն ուշ կամ կանուխ պիտի հասնի մեզի, Կըսէր։

Խսկ Թուրք սպան պատճեց։ Շնոր Գըլլան կեդրունն է Սկ Ծովի եզերքներէն և Սերաստիոյ նահանգէն գնացող բոլոր գաղթականներուն։ գաղթականները մինչեւ կոն կրնան ապահով հասնին, բայց հոն զարհուրելի վայրագութիւններ տեղի կ'ունեն։ նաև Մինչեւ 10-11 տարեկան մանուկները ամրողջովին կ'առնաւին անոնցմէն և իսոլամներուն կը բաժնուին, նոյնպէս գեղեցիկ կիներն ու չափահան աղջիկները։ Եւ ապա յարեց։ Հզո՞ւ ակնոցաւոր Գայմագամ մը կայ, ամէն երեկոյ գեղանի հայ աղջիկներէն 2-3 համը իր առունը կը տանի։ և Փանտարժա Գոմանանիի և ուրիշ կառավարիան պաշտօնեաներուն հետ, կը զուարձանաց։ Երկրորդ օրը այդ անզատառուած աղջիկները իրենց ծնորդաց կը յանձնէն։ Հայերէն եղած կողովուտի մասին այդ պաշտօնութիւնը, իսկի բարձրացան և բռնարարուեցան, իսկ մանուկներ թուրքերուն բաժնուեցան։ Երկինքի վրէժխնդրութիւնն ուշ կամ կանուխ պիտի հասնի մեզի, Կըսէր։

կոռուպտանք մատով թոյց կու տար հոմքուն վրայա տիյն տեղերը, ուր եարիւրս ով հայեր սպուննուած են, կ'ըսէք. իսկ Աստրելիդէն Սեբաստիա, կ'ըսէք, ժամեն և օրերով դիակներու հոտը սդը բոլորովին ապականոծ է, մինչև իսկ ձիերուս զութ տալ:

կեսարքացի ճամբարդ մը հետեւելը պատմեց մեզի կեսարիոյ ժամանին. պեսարքիոյ ակայ գիւղերը, բացի թալասէն, Հայերէ պարզուած էին. կառավարութիւնը Յուսի վերջին օրերը այս երկու աւելիքուն Հայոց սայատարութիւնը ըրտ. Ա) որ Հայերը ճամբարայ պիտի ելլին 1000-ական հոգի, որոնցմէ այրերը զատ ճամբար և կիսիրը զատ. Բ) Ո՛չ մէկ Հայ 300 Ելէնիարիէն աւելի պէտք չէ ունենայ իր ոյ, Կակառակի պարագային երբ խուզարկուի և աւելի գանուի, պատերազմական եւանին պիտի յանձնուի. Ո՛վ որ աւելի գրամ ունենայ, կառավարութեան յանձնու է; Գ) Ոչ ոք իրաւունք ունի դոյք ծախելու, ևն. ։ Շատ մը թախանձանքնե-

լ զերջին պայմանը փոխուած է առ կերպով. Անոնք որ գրած չունին, իրենց բերելն 300 Մ.ի բան ծախելու իրաւունք ունինց կեսարիոյ մէջ տորդ 80է առ մարդիկ կախուեցան, քանի մը թժիկներ և երևելիներ, որոնց մէջ է նաև

Մարտնում Պօյածեան (Մուրատ): Կախուսղներին տեղացիները կտամազան կար նելու պարտականութիւնը իրենց ազգականներուն է, մօրը, հօրը, կնոջը և ևն... փառ(հաս) աղջիկներուն և երիտասարդ կիններուն միայն իսլամութեան դիմումը հաւաքառ է ու աղջիկներուն կառավարութիւնը ու գոնզ ծծկեր ժանուկները իսլամ

შესაბამისობა დასაცავის მიზანი არ იყო, მაგრა უკავშირო და უძლიერ დასაცავის მიზანი იყო. ამასთან ერთდროი დასაცავის მიზანი არ იყო.

կեւոյ մօս գումարը բռնի առաջ է կառավարական պաշտությունը գույնոց գաւառացի ամուրի ներուն տարագրուած ալ սկսուած է. երկու շաբաթէ վեր, ցարդ 4-5000 մարդ տարագրուեցան յահնարժակն կերպով, իբնց գործերը բայի վրայ ձգելով: Ասոնց մէջ ընտանիքի տէր ալ կայ, Այս և Զանդրի աքսորւածներու ընտանիքներուն ալ ողդարաբուեցա Գոլսէն մեկնի, բայց յետոյ առաջքը ախնչու: Ասիկա սկզբանաւորութիւնն է Պոլսոյ Հայութեան տարագրածն, որուն նկատակինք: Ասիկա սկզբանաւորութիւնն է Պոլսոյ Հայութեան տարագրածն, որուն նկատակինք:

այ Պոլիս, իզմիրի նահանգը և Թրակիոյ կողմբ։
Դեպանատանց կողմէ եղած դիմումներուն կ'երեք փոքր գոհացում մը տալու
ամառ, հասավարութիւնը հրահանգ տուած էր Հայ Կաթոլիկէ, Հայ Բազուֆական ըն-
ամառ, հասավարութիւնը հրահանգ տուած էր Հայ Կաթոլիկէ, Հայ Բազուֆական ըն-
ամառի հիմքունք և, այս ընտանիքները, սրոնց միակ նեցուկները զինաւոր են, չտարա-
րիլ, սակայն շատ շուտով, այս հրահանգը փախուցած է այսոր շատ քիչ տեղի ը-
րել, սակայն շատ շուտով, այս հրահանգը փախուցած է այսոր շատ քիչ տեղի ը-

ուսոր զաւակներն ու ամուսինները ուղած են: Երկու-երեք որէ ի վեր հայ զինուոր-ներ գէպ այդ կողմը կը զրկուին, հաւանաբար իրենց ընտանեաց միացնելու համար:

Ամսոյս սկիզբը սոսկալի ջարդ մը աւելի ունեցած է էնկիր-բիւր մէջ: Նախ Հայոց այր մարդիկը հաւաքելով ճամբար հանուած են և ջարդուած ամբողջովին, իր 500 մարդ: այնունեան քաղաքին մէջ նախճիրը սկսած է, որուն զո՞ն գացած են, կը հաւասառուի, աւելի քան 5000 հոգի, այր, կին, մանուկ են: Սպաննուած են 17 երկաթուղուոյ պաշտօնեայ, 10 քահանայ Հայ Կաթոլիկաց, անոնց եպիսկոպոսը, մեր առաջնորդական փոխանորդ թէոգորոս Վրդ. ը., քահանաները են: Մինչեւ իսկ 25 հոգի ալ յոյներէ: Յայտնի է թէ իրը Հայ Եկեղեցւոյ զաւակ հազիւ 4-500 տուն կը դառնուի հոն, մինչ Հայ Կաթոլիկները 2000 տուն է աւելի են:

Պալսէն Այշա և Զանդրի քասորեալներէն մեծագոյն մասը էնկիրիւր բերուած էին, այսօր ոչ մէկ լուր կայ անոնցմէ, ոչ ալ Այշա կամ Զանդրի մասցողներէն, կը վախցուի թէ անոնք ալ ջարդի զո՞ն գացած ըլլան: Արդէն ընդհ: ապահովութեան անօրէնին մէկ ազգականը սա խօսքը ըստ է: «Հայերը ցոյցեր կ'ընեն Ռուսութ, Սօֆիա և ուրիշ տեղեր և բողոքներ կը տեղացնեն, անոնց պատասխանը տուինք Ա-յաշի բանատարկեալներուն գործը լմբցնելով»:

Ասոնք իրեւ վերջին երեք շաբթօւան լուրեր Զեզ կը հազորդեմ, զանոնք օգչ տագործելու համար, որպէսզի գիտանայ արտասահմանի Հայութիւնն ու քաղաքակիրթ աշխարհը թէ ինչ է մեր կացութիւնը: Պէտք է ընդունիլ որ մեր Կորուսուր մինչև իրմա 500,000 անձ պակաս չէ, և հետզհետէ պիտի աւելինայ, յորչափ այս հալածանքը պիտի շարունակուի և մեր ժողովուրդը ծայրայեց կարօտութեան մէջ մեղալով հետզհետէ հազարաւորներ զո՞ն պիտի տայ անօթութեան, թշուառութեան, հիւանդութեան և խժգժութեան: Քանի որ քաղաքակիրթ ազգերը այժմեան կացութեան մէջ իրենք իրենցմով միայն կրնան զբաղի և մեր մահուան գալարումներուն միայն հանդիսաւածեան են, առանց կարենալու որեւէ կերպով մեր այս տառապանքներուն մեղմացում ժիսկ առաջ բերել, աշխատացէք և դիմեցէք ամէն կողմ, թէ արտասահմանի Հայութեան և թէ օտար մարդասէրներուն, որ իրենց նիւթեական օժանդակութեամբ կեանքիր փրկեն: Զգացուցէք թէ յառաջիկայ ձմեռ հազարաւորներ անօթութեան զո՞ն պիտի երթան: Մեր այս ընաշնչումին ու մահացումին հաշիւր մօտաւոր ապագային կը մեայ, ազատենք իրմա ինչ որ կրնանք: Նպաստ հասցնելու է, ամէնուն սիրտը բաղիւցէք, մեր մայրերն ու եղբայրները անօթի կը մեռնին: Պատրիարքարանը ըրաւ մինչեւ իրմա ինչ որ կրցաւ, մեր ձեռքի տակ գտնուած գումարները անխստիր կը գործածուին, բայց կարօտութիւնն ու պահունջը այնքան չստ է որ մեր ունեցած գումարները բան մը չեն: Ցարդ 8000 ոսկի զրկած ենք կարօտելոց, որուն հազիւ 2000 ը գուրսէն նպաստ հեկած է մեզի: Հսէք մեր եղբայրներուն, իրենց 10 փարան անդամ հայու մը օրական ապրուստ է: Հստ այսմ, գրեցէք Ամերիկա, Եդիպոս, Ռուսանիս և ամէն տեղ որ Հայ կայ, և ըսէք նաև Գուլգարահայոց, զո՞նզութեան ժամը իրմա է, իր Աստուածն ու ազգը սիրողը թող ձեռք երկարցնէ մեզի:

Եղբայրական սիրով և Զեր աղօթից ապաստան,

Դժբախս Գտարիարքն Հայոց Թուրքիոյ

ԶԱԷՒՆ ԱՐԲԵՊՍ. Տէ՛ր ԵՂԱԱՅԵԱՆ

Յ. Դ. Զեր քոյրը զրկելու համար հեռագիրնիք սուացայ: Առայժմ անկարելի է: Զեր քոյրը և Զաքարեանի կինը ըլլալուն համար: Ինքը հանդիսաւ է և մեր հոգածուառարկայ է:

Վառնայէն Քուրտեան կարապեա: մեզ կը դիմէ, խնդրելով որ իր վերամասւնաւթեան հրամանը վանանայի Թաղ. Խորհուրդի լու զրկենք: ապագէս զրած էր նաև Տ. Սարգիս Քննյ. Քարիգեան: այս մատին պաշտօնականնիս անշուշտ չէ: սուացած Պրեէ ձեռվ մարդը՝ ամսունացնեցէք, մենք թաղ: Խործրդին չենք կրնար գրելու, ու

ՀԱՅ ՆԿԱՐՈՂՆԵՐ

Ժ Ա. Դ Ա. Ր

ԳՐԻԳՈՐ ԱԿՈՌԵՑԻ
(1000? - 1070?)

Գրիգոր Քին. Ակոռեցի՝ ճարտար գրիէ եւ ծաղկող: Մնած է ժԱ. Դարու սկիզբը: Արդին էր Անանիա քազմաշնորհ քահանայի՝ մեռած ի Բիլանդիոն (շ. 1026): Աւնքը եղբար մը Գէորգ անունվ, յայտնի գրիէ, որուն որդիին Յովհաննէսին կը կտակէ իր գրած Աւետարանը:

Մանկութեան տարիին, ինքը եւ եղբարը աշակերտած են Փիլիպոս քահանայի, եւ անոր որդիներուն՝ Մտեփանոսի եւ Սահակի:

Սենեքերիմ թագաւորի գաղթէն յետոյ, Այրարատի Ակոռի գիւղէն ինքն ալ ընտանիքին հետ կը գաղթէ եւ կը հաստատուի Սերաստիա:

Իր գրչական գործունէութենէն ծանօթ է մէկ Աւետարան, զոր գրած եւ ծաղկած է իր անձին համար, 1066 թուին, Սերաստիոյ մէջ. — Զեռ. Երեւանի, թիւ 311: Ցիշտ. Զեռագրաց, թիւ 113:

Այս թանկարժէք Աւետարանը հետագային սեփականութիւնը դարձած է Ներսէս Շնորհալիի, որ նուիրած է զայն իր եղբօր Զօրպարի որդիին՝ Գրիգորիսի. — Ցիշտ. Զեռ., էջ 575-6:

Սա ալ 1194 թուին նուիրած է զայն իր բրոդը ամուսին, Ներսէս Լամբրոնացիի հօրեղբօր որդի, եւ Պապեռոն բերդին տէք, Բակուրան իշխանին. — Նոյն, էջ 563:

Լ. Թ. Ազարեանի տեսութեամբ, «Անբաստիայի 1066 թ. ծեռագիրը մեծ չափով օգնում է պարզաբանելու Կիլիկեան մանրանկարչութեանը վերաբերող մի շարք հարցեր»: — Կիլիկեան Մանբանկարչութիւնը ժԲ. - ժԳ. Դարբերում, Երեւան, 1964, էջ 30-31:

Այսուր ան կը գրէ: «Այս ծեռագրի մանրանկարներում եւ զարդապատկերներում առաջին անգամ հանդիպում ենք մի շարք այնպիսի մտահիների, որոնք հետագայում բնորոշ են գտննում Կիլիկեան ծեռագրերի համար»: — Նոյն, էջ 67:

ՑՈՎԱԱՆՆԵԽ ՄԱՆԴԱԿԱՎԱՆՆԵՑԻ

(1010? - 1070?)

Ճարտար գրիէ եւ նկարիչ Յովհաննէս երէց ծնած է ժԱ. Դարու սկիզբները: Հօրը անունն էր Դաւիթ, մայրը կը կոչուէր Մարիամ: Ձինքը կը կոչն Սանդղավանեցի, այնտեղ գործած ըլլալուն պատճառաւ: Իր գործունէութեան կարճ մէկ շրջան միայն ծանօթ է, որ է ժԱ. Դարու երկրորդ կէսին առաջին տասնամեակը: Այդ թուականներուն գրած եւ ծաղկած, կամ լրացուցած կը համարուի երեք նշանաւոր Աւետարաններ, որոնք են,

1. — Աւետարան, 1053, Սանդղայ Վանք: Գրող եւ ծաղկող՝ Յովհաննէս երէց, որդի Դաւիթ եւ Մարիամ. — Զեռ. Երեւանի, թիւ 3793: Ցիշտ. Զեռ., թիւ 105:

2. — Աւետարան (Բեզինց), գրուած 1060 թուականէն առաջ, ծեռամբ «Ատեփանամի անարժան քահանայի եւ փանարի» արուեստաւորի եւ յետին գծագրի: Պակաս

Գամէք էֆ. Զեռ գրած մէկ քառթէն իմացեր է որ իրեններուն բռնած տունը ջերմատ դիրքէ մը վրայ է և այս պատճառաւ նոր տուն մը վարձելու հետամուռ են ջեղեր: Կը խնդրէ որ դուք ալ հոգածու գանուիք յարմար և օդաւեւու ու առանձին տուն մը գտնելու, հոգ չէ թէ վարձքը քիչ մը աւելի ըլլայ: Նոյնպէս կը խնդրէ հազորդել իրեններուն որ աղոսք ազէկ նային, միշտ գրեն, և մասնաւորապէս զգոյշ և քաշուած ապրին»:

Երաւանդ Վարդ-ի ընտանիքը 3-4 չարաթէ ի վեր մեկնած են Պոլսէն և Գեղասաւանդ նայելուզ Ֆիլիպպէ հաստատուած են, թող գրեն իրեն թէ ինչո՞ւ Ամերիկան մէկնած ցարքու:

ԶԱԼԻԷՆ ԱՐԲ.

Պատրիարք Կ. Պալոսյ